

AQUAFORTS

REVISTA D'ART

■ ■ ■ ■ I HUMOR

: SURT :

C A D A

QUINZE

: DIES :

10 CÈNTIMS

—Mirà, tu, en Sala; ja s'està entrenant amb la moto.

—Oh! és clar home; com que li agraden tant les carreres.

LA DEVEESA

Les delícies seure en una taula de la Devesa, demanar per a que serveixin un refresc i treure un llibre o un diari o unes quarelles i llegir o escriure segons les aficions de l'un o l'altre.

El vent, aquest airet fresc que és únic en nostra Devesa, passa lliscant i vos dona un benestar, una sensació agradable...

Mentres sou allí assentat, bevent a glops aquell refresc, no vos recordeu pas de les platges, de l'estiueig, dels banys ni de les festes majors. La Devesa amb el seu aire dolç i agradable, els seus arbres gegantescs, el jardí, el petit i bonic jardí on els rossinyols hi fan cantades, i el rec, és lo que estimem més de Girona (la Rambla apart).

Però, ara ve el pero; entrèu a l'Argenteria, vos endinzeu a les voltes, aneu a casa vostra, a l'oficina, al treball i ja comenseu a pensar en les sardanes, l'estiueig i les festes majors.

La vritat, que no fent res, ara a l'istiu s'hi està be a Girona, però havent de treballar, un desitja arribi el més d'Agost per a anar a passar aquell més entre aigües salades, excursions per mar i muntanya, passant el rato al cassino fent caramboles, jogant al croquet o tennis i organitzant i celebrant *soirées*.

Està vist i ben provat que per molt que's posseeixi, sempre va be aixó d'anar a fóra a estiuejar, i sobre tot *muda*.

STIL.

MÚSICA, MÚSICA!

CADA volta que la revista musical *Scherzando...* comenta alguna cosa d'interès per a la música, nosaltres que entre mig de les rialles sentim una santa devoció a les coses d'art, havem de sortir a la palestra i picar-li els dits.

Qui hagi llegit la *nova* que copiem, es creurà que *Scherzando...* te raó al dir:

«Són molts els soci-d'«Athenea» que estan queixosos per els pocs actes musicals que en aquella culta entitat se celebren.

Realment es lamentable que tots els fondos que's recauden s'inverteixin en exposicions, deixant oblidades les sessions musicals, objecte primordial per a el qual se creá l'entitat. Cridem l'atenció al vocal de la

música'n Juncá, per a que una vegada imposi son criteri i no oblidi que són moltes les exposicions celebrades i molt comptats els concerts celebrats.»

* * *

Si això fos fet de bona fé, nosaltres no tindriem res a dir-hi perque som dels que entenem que a «Athenea» si hauria de desplegar una activitat molt més grossa que la que tenen; però qui ha escrit aquell comentari ha obrat de mala fé, no ho ha fet més que per molestar a la Junta de la societat cultural. No volem que's digui que nosaltres defensem a la Junta de «Athenea», de cap manera; lo que nosaltres volem posar al descobert es que la revista *Scherzando...* hauria de callar perque es la menys indicada en tirar pedres en teulat d'altri, ja que ella el te de vidre.

* * *

A «Athenea» ha tingut lloc un concert de violencel'lo per en Ricart Matas; el sol fet de ser de *violencel'lo* obligava al seu orientador i inspirador a parlar-ne llargament ja que ningú més indicat que éll en coneixer el mecanisme d'aquell instrument: dons *Scherzando* .. no va dir ne res.

En Sants Sagrera, jove artista gironí dona un recital de *violencel'lo* també i l'inspirador i orientador de *Scherzando...* ni s'acosta a escoltar al nostre artista ni la revista en diu una sola paraula.

Mes; en Josep M.ª Dalmáu dona un concert de violí; la personalitat den Dalmáu que ja es una garantia, no interessa per res al inspirador i orientador de *Scherzando...* i tampoc va a escoltar el concert i tampoc la revista en diu una sola paraula.

A qué mes?

* * *

Si aquesta es la manera de fer música d'una Revista dedicada quasi exclusivament a la *Música*; si aquesta es la manera d'obrar d'una Revista qu'hauria de defensar totes les manifestacions musicals dels nostres artistes; si aquesta es l'orientació de la Revista, preguntèu-se vosaltres mateixos:

Te dret a parlar de *Música* la revista *Scherzando...* quand no parla tant solzament dels concerts qu'es fan a *Athenea*?

I vosaltres mateixos doneume la contesta.

FA-SOL.

En COLL, el nostre ninotaire que's firma *Isaias*

RATLLES GURTES

UN amic humorista que's dedica a colleccionar versos explosius, per la mateixa rahó que tú, lector pacientíssim, cries canaris, i que vos, lector frèvós, colleccioneu els cromos de la xocolata, ha tingut l'amabilitat de deixarnos copiar el que oferim avui a nostres lectors.

Aquest vers va ésser dedicat a una senyoreta de Girona, quin Sant s'escau en el mes de març: aquésta va donarlo tot seguit a n'el seu estimat, qui va posar-hi les anotacions que s'hi veuen.

Aixís anotat, va arribar a mans de l'amic colleccionista:

En el tronco de un arbol corpulent
cuya copa rumorea sin cesar,

(No pas quan no fa vent)

hay un nido de ternezas y suspiros
a que un amor contrariado da lugar:

(Ja hi som)

Cada noche y a la luz de la luna

(Pero si no'n fa pas cada noche de luna)

entre fragancias y una fresca brisa

(Ai festa, al istiu i en cos de manigues!)

jentil galán enamorado cruza

(Que faci faltes d'ortografia, ha de esser un mestre)

el jardín de su amada muy de prisa.

(I no s'entrebancat?)

Un pliego con el corazón escrito
en el seno del arbol escondía:

«Dichoso tu, ¡oh papel bendito
que en su seno crujirás! Que envidia!»

(No pas d'aquet modo d'escriurer)

Al romper el día, a los primeros
fulgores matutinos, linda niña

las gotas de rocío de los árboles,
corriendo anhelosa sacudía.

(Aquest es el menos dolent, porque parla de tu)

¡Oh Dios mío! Qué nuevas ternezas
me reservará mi bien querido?

(Pregúntali!)

¿Porqué mis padres contrarian nuestro amor

(Aquí hi sobren síl·labes)

y embargan mi corazón dolorido!

(Aquí n'hi falten)

Llega presurosa junto al arbol,
jadeante y ansiosa; su alba mano

en el buzón natural introduce

y el blanco papel saca con cuidado.

(Es clar! per a que no s'esquinsí)

No son para referir las cosas

que el apasionado amante le decía;

(Calla, calla! No siguis indiscret!)

eran fuego, lágrimas, dolor

(I pólvora, no?)

que junto en una llamarada ardía.

Entonces ufana la hermosa niña

el rostro vuelve como dando celos a las flores

(No ho entenc i ni ganes!)

y sonrie, diciendo con los ojos:

Nunca el corazón engaña cuando rebosa de amores

(Per, una ratlla es massa llarc, i per dugues massa curt)

Ahora, querida mía

(Quina franquesa!)

a tu Santo Patrón glorioso

(Pobre Sant, quina culpa hi té!)

recemos que obre un milagro

(Que no escrigui més versos?)

que a tí te llene de gozo

(I a mi també)

que tu amor no contraríen

(Perdi cuidado)
que pase el tiempo de prisa
(Ai que m'escapa!)
y que llegue aquel instante
(Ai filla!)
de la singular sonrisa.
(Ménu i gracias!)

Ignorem el nom de l'autor; però, si en Grahit
fes versos, diriem que son seus.

M.

AIGUA-FORTS

LA Ciutat Jardí
sembla vol im-
plantar-se, al-
menys com a

decoració, en la nostra Gran-Via.

Es alló de que de les conferències no s'en treu-
rès; però vé el Sr. Busquets, arquitecte, a donar-ne
una sobres la Ciutat Jardí a «Athenea» i la primera
obra qu'es fa ja's recorda d'aquella llissó.

Felicitem al que ha tingut aquesta pensada i li de-
manem que no deixi morir les herbes que van plan-
tar-hi; perquè aixís per contes d'adornar, seria un
fàstic.

S'anuncia l'aparició en aquesta Ciutat, de una Re-
vista titolada «Cultura», quin orientador serà el
nostre incomensurable Josep Tharrats.

Aimadors nosaltres de tot lo que signifiqui un alé
de vida per la nostre Ciutat endresseu ben fortament,
una avant-salutació a la no-nada Revista i desitjem
que aviat pugui la nostre mirada planar demunt les
seves fulles.

EN Noel al anar a donar les seves dues conferen-
cies al *Centre de Unió Republicana* no savia segura-
ment una cosa.

Que les parets de l'entrada d'aquella casa es-
taven adornades amb 3 o 4 cartells de *corridos de toros*.

Si s'en va donar conte, algú dia ets ho tirarà en
cara i si no s'en va adonar demanem a la Junta que
ho tregui més que depressa.

EL Sr. Furest vingui fer conferències i nosaltres
vingui fer-li el reclam.

Avui en dona una al «Centro Radical Instructivo»
de Cassá, i en te preparades tres o quatre més per no
sab aont, si a Salt, si a Tordera o si a Blanes.

El cas es que éll treballa i això del treballar ara
amb la calor, es una cosa que pren forma de para-
doxa.

SE'ns diu que la revista «Cultura» que sortirà dintre
pocs dies, tindrà tres pàgines dedicades exclusi-
vament a combatre el *flamenquismo*.

Pensin lo que fan i mirin els redactors que si ara
no hi ha sang torera a Girona, tirant un misto a terra
pot encendres.

I realment seria edificant que per combatre el
flamenquisme, aquest brotés en terra erm, allà on ni
tant sols es pot omplenar mitja plaça de toros.

JA sabem el perquè les reixes de càla Ciutat están,
diem-ho en termes clars, brutes.

Es que com s'han de pintar una vegada llesta la
fatxada, i els pica pedrers tenen feina, ara si les pin-
tessin resultaria inútil i esperen (lo que esperan) que
tot estigui llest.

Però un cop de plumero per aquí, un altre per
allà, ens sembla que no val pas la pena de parlar-ne.

Apa doncs, a la feina!

VOLEM ésser indiscrets i això per tractarse del nos-
tre Batlle; volem avisar-lo.

Els veïns del carrer de Talarn tenen llogades
cinquanta trompes de fonograf per fer una serenada
al senyor Coll.

Li volen recordar que quan plou no poden tran-
sitar ni sortir de casa, perquè la teulada del Princi-
pal está de mala manera.

Ens agradarà oir aquella orquestra perquè ha de
resultar *espetarrant*.

NO podria el senyor Coll ordenar s'arreglés la
Rambla que está pessimament? Hi ha cada en-
trebanc que fa tremolar.

L'altre dia un comerciant quedava tot enbadalit
al veurer que tothom ensopegava, i reia.

Es clar! era sabater.

LA Devesa está de la mateixa manera que la Ram-
bla.

No, no volem pas dir el passeig central, volem
indicar principalment el passeig de devant la plaça
de toros.

Que s'arregli!

NO anarem equivocats quan en un dels nostres
darrers nombres deiem que s'iniciava a Girona
una conqoladora corrent d'humorisme que semblava
acabaria amb la nostra austera serietat tradicional.

Era avans d'ahir, com si diguessim, que s'orga-
nitzava a Girona una societat de solters empedernits,
recalcitrants, invulnerables als trets de l'amor; era
ahir que'ls nostres regidors discutien acaloradament
si, en el cas concret de l'empedrat d'un carrer, era
preferible l'estètica a les relliscades; es avui qu'amb

tota la formalitat que implica una proposició firmada, se presenta a l'Ajuntament la d'assegurar d'incendis el Palau del Bestiar, aont no s'hi pot cremar res, perque no hi ha materia combustible; el *Matadero*, aont l'aigua hi vessa, i..... aguantin-se, senyors, el *Parque de Bomberos!*

Es tot un comble; el comble de la previsió, assegurar d'incendis el *Parque de Bomberos*.

Ja ho deia aquell castellà: *a la justicia prender...*

I a vosté no li fan por els aeropláns?

PUBLIQUEM un *aigua-fort*. Al sent l'endemá ens trovem una tarja que diu: «Per fer-vos saborejar els *canaloni a la Rossini*, que no els fan millor a París, hi ha una taula parada, a la vostre disposició».

Poden contar si ens vindria al moll de l'ós. Una dinada de franc, si després no ens feien pagar la sortida!

Mes nosaltres varem anar-hi, varem volguer saborejar, com deia en Tià, els *canaloni*, i avui si que podem desmentir lo de la butifarra. Aquells *canaloni* eran fets iguals que'ls de l'altre dia i els varem trobar *boccatto di cardinali*.

Ja pot dir aquell conceller que a París es menjen millors; nosaltres que també hi havem estat a París i menjat *Chez Maxim's* que aquell conceller no deu saber

ont cau, donem fé de que'ls *canaloni* aquells res tenen d'envejar als que fan a París.

Això encare que el conceller, i l'*Albertito* hi posin mala caral

I si hi ha algú que no ho vol creurer que ho provi perque nosaltres encare sentim el tast.

COMBLES

D'un prestamista :

Prestar atenció amb molt d'interés.

D'un banquer :

Descambiar la pesseta.

D'un lladre :

Pendrer paciència.

D'un *chauffeur* :

Conduir un auto judicial i atropellar la llei.

PREGUNTES

¿Cual es el mejor defensor de la hormiga?

—El hormigón armado

Quins son els empleiats que viatjen més?

—Els del jutjat que sempre van de *auto en auto* i de *diligencia en diligencia*.

En una reunió pregunten a una senyoreta molt ingènua:

—Vosté tora el piano?

—Ai, no ho sé: no ho he provat mai.

Per telefon:

—Centro! número 100.

—Está ocupado.

Es veu ben bé que amb això de fer *liners* no hi entenem; perque d'altre manera no s'explica el que els sotscriptors de fora ens hagin de dir: Quán cobraréu? Encare no habem de pagar?

Ja ho saben els sotscriptors. Enviïn l'import de lo que deuen a raó de *dos ralets* per mes, en sagells de correu i tots quedarem contents.

Un altre avís. Facin l'obsequi, els senyors que van a passar l'estiu a fora de donar-nos l'adresa i els enviarem la revista sens augment de preu.

Ens sembla que no's pot dir més.

Fa pocs dies, es presentá en una santa casa que hi ha en un poble veí, un home amb un cistell al braç disposat a vendre la fruita que hi portava.

Tocà'l timbre de la porta i al preguntar, desde dins: Jesús, qui demana? —el Dimoni!—contestà'l subjecte, mentres fugien totes esbarades les religioses, car la resposta no era ni mica agradable.

I es que a n'aquell poca-pena, tothom el coneixia per l'indicat mot.

L'Ajuntament va donar una nota de bon gust comprant el quadro de la Mela; va seguir el seu bon gust declarant desert el concurs overt per contractar companyia per les Fires i es de desitjar que el bon gust no se li estronqui i que de cap manera dongui el Teatre Principal a una companyia d'Opereta.

El públic de Girona, l'alta societat, els intellectuals i els senzills *amateurs* volen *Opera*; entenguis bé *Opera gran*.

I quand tothom la demana, no es ocasió de fer el sort!

POTINS

L'altre dia dos jovenets un dels quals es rós i te ja la carrera de mestre i l'altre també te el batxillerat, felicitaren amb senzilles poesies a dues xamones *cosinetes* que porten igual nom i apellido: un dolç nom de *Carmen*.

Això que ja seria un *potin* es la primera part. La segona correspond als *papás* que sabedors de les misives, els han imposat un càstig. A l'una no se l'ha vista més i a l'altre no surt que no vagi *escoltada*.

Es clar aquells jovenets ploren la mala sort, i ens demanen que els *papás* no siguin tant ferestecs.

Es clar, pobreta joventut, no n'hi ha per tant!

POQUES vegades hem fet un el·logi tant sincer com el d'ara. Parlem d'una *Rosa* que malgrat ser poncella encare, es filla d'una veritable selecció i anuncia ja colors esplèndits i baume suavíssim. Bruna com el dolç pà de pagesia, quan deambula majestuosa, cuberta d'exquisides draperies, ens apar la regina de la serenitat i de la gracia. En els seus ulls d'una gran pregonesa, hi ha en concreció tota una vida en eterna primevera. Si la seva feminitat correspon com ens imaginem, an els encants que'ns manifesta, li augurem el compliment de designes secrets i potser inescrutables.

DEL Pont Major en surten diàriament dues germanes (les vaporoses, que'ls diu un nostre redactor) que son dues sublimitats,

Venen a Girona a *corte* i en tots els carrers que travessen es troven amb les mirades, un bon xic in-

discretes del nostre jovent, que inclús arriben a fer enrogir aquelles galtes ja de sí ben rosades...

Però avui sabem més coses de lo que passa al carrer; avui per un etzar sabem les seves aficions i els seus gustos, la seva manera de pensar i les cançons per elles més cantades. *Les Cantades* es lo que avui anem a dir.

La Lola, la amabilíssima Lola, 's posa a vora la finestra i canta que cantarás:

«París se enciende
Se enciende París»

i aixís es passa tota l'estona que te lliure.

La seva germana, la deliciosa Emilia, plena de hermosura i gentilesa, per no ser menys que la Lola comença aquesta cançó d'un caient romantic:

«No me beses, no me beses,
Dejame lo desear
Que es más dulce la ilusión
Que la misma realidad».

Tot cantant, cantant es passa la vida, i les dues germanes fresques i alegres i cantadores ens han donat marge per fer un *potin*.

Emilia i Lola; cantéu, cantéu que'ls vostres cants ens alegren la vida!

ACABADES les sardanes de diumenge passat, aquelles sardanes que l'amic Figueres es descuidava de fer-hi el contrapunt, un dels nostres va tenir la sort de fer una obra humanitaria.

Una senyoreta filla de terres castellanés, que te la cara adornada amb uns ulls blaus (ara no sabe'n del cert si eren blaus, era tan fosca la nit! de bonics si que ho eren), que te una gracia infinita en el bell parlar i que arriba al grau de *coronela*, va tenir la desgracia de caurer.

El nostre amic, model de cortesia, s'apressà a aixecarla. Aquella boca, marcant un dolç somriurer digué un *Muchas gracias* plé d'amorositat.

Aquell nostre company també somniá; però somniá soldats, caballs, tocs de corneta i que se l'enduien dues estrelles; eren aquells ulls...

L'escena, a la Rambla, avui fa cinc dies.

Se passejen *ella* i *ell*, molt amartelats; els acompanya (?) una nena petita, per a que no's digui que van sols.

Un nen petit que passa, fa senyes d'amagat, a la nena i l'hi ensenya una carta; la nena molt dissimuladament, l'arreplega, i tot seguit, toca amb el colze a n'ella i li dona la carta, per l'esquena; *ella*, com si rès, se l'amaga dintre la mànega.

Ell bada.....

¡Ay que lio!

MIRANT-SE fit a fit i dient-se alguna qu'altre parau-
la amorosa, passejaven nits enrera per les vol-
tes de la Rambla, una parella.

Era tan i tan *acaferada* la conversa, que no savien
pas per on caminaven; quand al arribar a una de les
taules que tenen la costum de posar els cafeters, éll
que devia estar en ensomnis li doná una gran trom-
pada: plats, sífon, vasos, tot va anar a terra.

Vaja, li digué un jove que també tenia la seva pa-
rella al costat, jo per no ensopegar m'assento.

I ella, aquella nena ingènia, rigué a boca overta.
Es clar!

NS
CUPLÉ

Música de «Serenata apache»

ELS rosaris portaven
a las mans
i'l jubileo guanyaven
uns aimants;
creient que'ls confundrien,
els devots,
entraven i sortien
idilitzant-se amb bells mots.
la gent,
amatent,
l'un a l'altre s'anaven diguent:
—Pobre Isidor
qu'está d'humor
si creu que jo no judico
qu'está fent el *mico*
amb la qui e.l tan ador—
—Per tot arreu
junts els veureu
com els rails de la via,
i fins semblaria
que ja'n porten la *creu*.

NS

TORNEM a parlar avui, i ens es molt grat, d'aquella
Bella gironina qui celebra el seu Sant per set-
mana Santa i de qui deiem qu'era rossa, encare que
realment no ho sigui; l'equivocació, que ara reconei-
xem llealment, seria produida per una certa debilitat
que nosaltres sentim per les rosses....

I al tornar a parlar-ne, es per nosaltres com una
mena d'agre dolç; dolç perquè ens havem acreditat de
coneixer la planeta dels altres (encare qu'ignorem la
nostra) al endevinar que no podia ni devia restar gai-
re temps com aleshores, *soleta*; agre, perquè ho varem
endevinar a mitjes: l'altre protagonista d'aquella pe-
tita historia d'amor ignorada que nosaltres volie n
cortar-li confidencialment a cau d'orella com un pro-
cés secret, francament, no es metje.

Per cert que se conta, qu'aquest que *no es metje*,
al ficarse un dia en l' enamorament galopan de la
gentil parella, deia amb tota la seva sang freda de
inglés:

—Diable que depressal a noranta per hora! ni jo
amb el *cotxu*.

NS

A la Rambla:
(La noia gran no festeja).

La *mamá* (a dos quarts de nou del vespre de qual-
sevol diumenge de qualsevol temporada de l'any):

—Apa, nenes, anem cap a casa qu'es molt tart i
el papá renya.

(La nena gran festeja i sembla que va de debó).

La *mamá* (a les nou tocadés i amb aire d'indul-
gencia):

—*Vamos*, doneim un vol més; no vindrá d'un quart.

NS

ENS creiem en l'obligació d'explicar a una gentil
ex-solita...ria lo que varem veurer fa pocs dies:

Ell, sortia de can Geli amb un llibre qu'acabava de
comprar, a la má; i com que sempre es interessant sa-
ber quin llibre compra un enamorat, nosaltres, com-
plint ún *deber* d'informació, varem ésser una mica in-
discrets: dissimuladament, ens hi varem acostar; i mi-
rant per sobre del seu muscle, el llibre qu'aleshores
fullejava, varem llegir el següent títol:

«*Antes no te cases....*»

I això, francament, sembla por.

NS

COM que les plujes no ens volen deixar i ja tothom
comença a pensar amb el mes d'Octubre, que
sempre fa fret, hi ha hagut una demanissa de *mans*
que ha fet fredrat.

En Joanet, aquell atlètic llibrer, pensa casarse i
al efecte ha demanat a un argentera a qui estima amb
deliri.

Un nostre conceller, el més jove de tots potser,
en Pere com li diuen els amics, necessita una costella
i anant buscant l'ha trovada a Bellcaire ont hi habi-
ta una sentimental Maria.

Aquell que anava a Londres a aprendre de mecà-
nic també pensa que lo millor es el casori. S'ha pro-
més amb una angelical Josefina, quina desde ara ja
no sortirà al balcó al oir les trompetes...

El nostre amic impressor, aquell jove formal i ros,
ha obtingut la má d'una preciositat: la filla d'un metge
que s'entreté fent conferencies sobre *la respiració*.

En Quimet de la fonda també vol portar la *creu* i
un dia anant al poble sec no va poguer hi arribar. Va
entravancarse i d'aquell dia qu'el cor no es seu.

Tots aquets en l'ordre oficia!. Ara n'hi han al-
tres tants que fan l'aprenentatge.

Aquests els deixarem per un altre dia, ja que avui
es tard i vol plourer

Francisco Solá

Optica i Joieria

CASA DE CONFIANÇA

RAMBLA

Marcís Martí Trayter

PROCURADOR DELS TRIBUNALS

FIGUEROLA, 17, 2n.

FARMACIA I
PERFUMERIA**La Creu - Roja**

PLAÇA DE L'OLI

Gas, Aigua,
Electricitat

Es cuidan d'instalar-ne

La CASA

BOIX

Carrer de les BALLESTERIES, 17

Raimonda Creuhet

Berrets de totes menes

Trajos per a nins

Corbates, elastics, &

Saló de Modes

RAMBLA, 29

Perruqueria Dalmau

INMILLORABLE CONFORT

SILLONS AMERICANS

CIUTADANS, 1, pral.

Drogueria d'en
Victor Sarquella

OBJECTES FOTOGRAFICS

Papers, Cartulines Aparells, Plaques, etc.

LA CASA MES SERIA

PROGRES, 21

Dalmáu Carles & Cía.

EDITORS

PLAÇA DE L'OLI, 1. - GIRONA

Casa Maresma

GUANTS I NOVITATS

ABEURADORS

**Confiteria
NEGRE**El rendez-vous de l'alta societat
gironinaREFRESCS : CAFÉ : LICORS : PASTES
RAMBLA**Celler Llach**

VINS

COLLITA PROPIA

VINS GENEROSOS

CIUTADANS

**Francisco
Massot**MERCERIA NOVITATS
VANOS OMBREL·LES

ARGENTERIA

Cucurull--
SASTREESPECIALITAT EN
TRAJOS FORMA SASTRE
PER A SENYORA

CIUTADANS, 3

Perruqueria higiènica

J. FARRÉ Pujada del
Pont de Pedra

OVERTA TOTA LA NIT

Massatges americans

AMERICAN BARRESSOPONS - DOLSOS
REFRESCS

VINS DE MARCA

OBERT TOTA LA NIT

RAMBLA, 11